

24 stycznia 1927 r.

AOI n, 9/08²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4524.

Wilhelm Schmitz
(Berlin, Niemcy).

Kl. ~~45~~ 43.

45 b 9/08

Sposób wytwarzania środka do tępienia moli lub innych szkodników zwierzęcych.

Zgłoszono 26 stycznia 1924 r.

Udzielono 24 marca 1926 r.

Większość znanych środków służących do tępienia moli i t. p. szkodników polega na utrzymywaniu tych szkodników zdala od wełny, materiałów i t. d. dzięki silnemu lub przykremu zapachowi substancji w rodzaju np. naftalenu, kamfory, dziegciu, olejku terpentynowego i t. p. produktów. Środki te nie tępią przeto w ścisłym tego słowa znaczeniu, lecz służą jedynie do odstraszania, a że szkodników tych istnieje niezliczona moc, przeto przenoszą się one tylko na inne miejsce, gdzie prowadzą nadal niszczyielską swą robotę.

Z drugiej zaś strony do wytępienia szkodników stosuje się niekiedy trucizny, np. przetwory arsenowe, miedziowe, ołowowe, kwasu chromowego, a dalej — substancje żrące, których jednak ze względu

na ich szkodliwość i niebezpieczeństwo dla ludzi lub zwierząt domowych należy unikać.

Niniejszy wynalazek dotyczy środka do istotnego niszczenia moli i innych owadów, w celu zupełnie pewnego zabezpieczenia w ten sposób wełny, materiałów, sukna, tkanin, odzieży, lub futer, a to przez zastosowanie wyciągów roślinnych. Z kory quillai i nasion lubinowych wydzielają się substancje czynne, posiadające własność tępienia owadów, a zupełnie nieszkodliwe dla ludzi i zwierząt domowych. Substancje te utrzymuje się w sposób następujący:

A. Korę quillai lub inne materiały, zawierające sapo-glikozydy, poddaje się wyciąganiu i uzyskany wyciąg zagęszcza się do konsystencji gęstego ekstraktu, po-

czem dodaje doń, w celu zobojętnienia kwasu, odpowiednią ilość węglanu sodowego.

B. Nasienie łubinowe ługuje się wodą i otrzymany roztwór wodny alkaloidu łubinowego zakwasza się jakimkolwiek kwasem mineralnym (z wyjątkiem siarkowego), np. kwasem solnym i silnie odparowuje, poczem dokładnie zobojętnia się nadmiar kwasu węglanem sodowym.

Preparaty A i B należy dokładnie zmieszać, pozostawić w spokoju w ciągu 2 do 3 godz. i ponownie zmieszać z taką ilością wyprążonego siarczanu sodowego, by otrzymać suchą masę, dającą się proszkować.

Otrzymany w ten sposób produkt działa na mole lub ich gąsienice bezwarunkowo zabójczo, wywołując w tych organizmach zapalenie narządów oddechowych i rozkład ciałek krwi i wiążąc lub niszcząc zdolności przyswajania fermentu, zawierającego się w przewodzie pokarmowym moli, a który pozwala im wyzyskiwać w celu pożywienia substancje azotowe, jako to: wełnę, pierze, futra, włosie i t. p. materiały.

Środek ten jest rozpuszczalny w wodzie; stosuje się go w sposób następujący:

Przedmioty, które pragnie się uchronić od moli: wełnę, sukno, odzież, futra i t. d., zanurza się do 1 — 2% roztworu pomienionego preparatu i pozostawia w nim przez czas krótki. Substancje czynne preparatu wsiąkają w wełnę i t. p. materiały nader subtelnie i csiadają we włóknach, czemu szczególnie sprzyja obecność w preparacie siarczanu sodowego. Po wysuszeniu przedmiotów otrzymuje się pewne zabezpiecze-

nie ich od zniszczenia przez mole, co stwierdziły długotrwałe doświadczenia. Środek według niniejszego wynalazku można również sporządzać w postaci proszku lub pasty do posypywania lub wcierania go w odnośne przedmioty i w tym celu preparat ten miesza się z talkiem bez stosowania wówczas siarczanu sodowego. Preparat ten nie niszczy przedmiotów: dzianych, tkanych, czy futer, nie zmienia ich barwy, a będąc bezwonny, nie udziela im żadnego zapachu.

Posługiwanie się wskazanym sposobem i środkiem nader jest proste zarówno w zastosowaniu na wielką skalę, jak i w gospodarstwie domowym. Pozostałe po ługowaniu wodą i wolne od alkaloidów ziarna łubinowe stanowią cenny materiał, jako pasza; można je przeto zużytkować w charakterze produktu ubocznego.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania środka oraz zastosowanie jego do tępienia moli i innych podobnych szkodników zwierzęcych, znamieny wytwarzaniem preparatu z połączenia substancyj zawartych w korze quillai lub innych sapo-glikozydów i ziarn łubinu, zawierającego przy działaniu wspólnem czynną zasadę sapo-glikozydów i alkaloidów łubinowych, połączonych częściowo z kwasem mineralnym, częściowo zaś z kwaśnym glikozydem.

Wilhelm Schmitz.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.